

Arrest

nr. 274 435 van 21 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DE STEEN
Leopoldlaan 48
9300 AALST**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DIERICKX *loco* advocaat A. VAN DE STEEN en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en België te zijn binnengekomen op 17 augustus 2016, werd op 20 april 2017 als vluchteling erkend in België.

1.2. Verzoeker werd op 12 maart 2019 door de rechtbank van eerste aanleg van Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar met gewoon uitstel voor de helft van de gevangenisstraf voor een periode van vijf jaar

1.3. In een brief van 27 augustus 2019 verzocht de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal om de vluchtelingenstatus van verzoeker in te trekken op basis van de artikelen 49, § 2, tweede lid en 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal ontving deze brief op 9 september 2019.

1.4. Op 18 juni 2021 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch en het Kurmanji machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.5. Op 6 september 2021 neemt de commissaris-generaal de bestreden beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten en een etnische Koerd te zijn afkomstig uit Qamishli in Noordoost Syrië.

Op datum van 20 april 2017 besliste het CGVS u het vluchtelingenstatuut toe te kennen omdat u weigerde uw verplichte legerdienst in Syrië te doen na oproeping door het Syrische regime en weigerde zich aan te sluiten bij de Koerdische troepen in Qamishli.

Op 12 maart 2019 werd u veroordeeld voor poging tot doodslag door de (Correctionele) Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde tot een gevangenisstraf van 3 jaar waarvan de helft met 5 jaar uitstel.

Op basis van voornoemde veroordeling, verzocht de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen per schrijven van 27 augustus 2019 (ontvangen op het CGVS op 9 september 2019) om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te heroverwegen.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud van 18 juni 2021 op het CGVS werd u de kans gegeven om redenen voor te leggen die volgens u het behoud van uw vluchtelingenstatus zouden kunnen rechtvaardigen. Uw advocaat legde documenten neer met COI over uw land van herkomst Syrië en een bundel met schriftelijke steunbrieven van uw vrienden en kennissen. Uzelf legde nog een Belgisch attest van inburgering dd. 06.09.2017 neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de vluchtelingenstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de (Correctionele) Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde dd. 12 maart 2019. Uit dit vonnis blijkt dat u definitief veroordeeld werd voor poging tot doodslag tot een gevangenisstraf van 3 jaar waarvan de helft met 5 jaar uitstel.

Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van 12 maart 2019.

Uit het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg Dendermonde blijkt dat u op 14 augustus 2018 uw bovenbuur in café “In Den Den” in Aalst tot tweemaal toe met een steakmes in de rug stak met het oogmerk hem te doden. U was kwaad door de wijze waarop uw bovenbuur zich ten aanzien van u had gedragen, alsook betrof het voor u een kwestie van eer. Het slachtoffer verkeerde enige tijd in levensgevaar. De Rechtbank achtte de feiten die ten aanzien van u ten laste werden gelegd als bewezen. In het vonnis oordeelde de rechter dat u geen respect heeft voor andermans fysieke integriteit, maar ook dat u een agressieve ingesteldheid hebt en een gebrekkige impulscontrole.

U bracht de messteken in de rug toe, nadat het slachtoffer eerst nog wegvluchtte in het café, maar zich uiteindelijk vastliep. De Rechtbank oordeelde verder dat er geen sprake is noch van uitlokking vanwege

het slachtoffer als strafverminderende verschoningsgrond, noch van een onweerstaanbare dwang (artikel 71 Strafwetboek). Het door u gebruikte geweld vertoont het karakter van pure vergelding. U was kwaad omdat uw bovenbuur onaangekondigd bij u thuis was gekomen, u had beledigd en u aan uw lip had verwond. U gaf zelf aan dat u uw bovenbuur wilde verwonden en dat u geen schrik had. Een normaal en zorgvuldig persoon zou in dezelfde omstandigheden in zijn appartement zijn gebleven en de politiediensten hebben verwittigd. U koos om uw bovenbuur met een mes achterna te zitten en hem in de rug messteken toe te brengen. Het feit dat u bewust en met opzet trachtte om uw bovenbuur van het leven te beroven, wat één van de meest ernstige misdrijven vormt in onze rechtstaat, maakt dat dit misdrijf als bijzonder ernstig kan worden beschouwd. De rechtbank ging niet in op uw vraag om de gunst van opschorting te verlenen, gezien de door u gepleegde criminele feiten veel te ernstig zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen worden de door u gepleegde criminele feiten door het CGVS als een bijzonder ernstig misdrijf beschouwd.

Verder dient te worden opgemerkt dat de criminele feiten, namelijk poging tot doodslag, waarvoor u werd veroordeeld dermate ernstig zijn, dat deze vaststelling an sich voldoende is om vast te stellen dat u een gevaar vormt voor de samenleving. Uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u **geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke integriteit van anderen** en dat u er **niet voor terugschrikt om fysiek geweld of een wapen te gebruiken**. U viel uw slachtoffer in de rug aan. U heeft een agressieve ingesteldheid en een gebrekkige impulscontrole. U ontkende de feiten.

Uw persoonlijke gedrag getuigt dan ook van een **impulsieve, gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid**.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, had u op 18 juni 2021 een persoonlijk onderhoud op het CGVS. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van de u eerder toegekende vluchtelingenstatus niet rechtvaardigen.

U bevestigde het slachtoffer in de rug te hebben gestoken met een mes (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9) maar verklaarde anderzijds een vreedzaam persoon te zijn, dat het slachtoffer (een bovenbuur van uw jongere broer) mentale problemen had en hij uw jongere broer en uzelf bedreigde, dat u op het moment van de feiten moe was en dacht te dromen, dat u spijt hebt dat u het slachtoffer achtervolgde met uw keukenmes (van uw appartement verdiepingen naar beneden en buiten het gebouw), dat het slachtoffer u vervolgens aanviel en dat u meende dat hij u wilde doodslaan, dat u geen controle had over uzelf en dat de omstandigheden dus niet normaal waren, dat u een mens bent die fouten kan maken, dat u zich schaamt en spijt hebt, dat u uw les hebt geleerd en in de toekomst meer rekening zal houden met de wetten, dat veel vrienden en kennissen en medewerkers van het OCMW u steunen en schriftelijke getuigenis aflegden, dat uw vader omkwam in een verkeersongeval voordat hij met u kon herenigd worden, dat u hoopt op genade en belooft uw best te doen om iets te betekenen voor de Belgische maatschappij (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 4-8 en 12). Uw advocaat wees op het feit dat de rechtbank uitstel verleende voor de helft van uw straf (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 11) en u legde een inburgeringsattest en steunbrieven van vrienden en kennissen neer ter ondersteuning van uw persoonlijkheid.

Voormelde argumenten en documenten doen geen afbreuk aan de vaststelling dat het misdrijf waarvoor u definitief werd veroordeeld, bijzonder ernstig is.

De door uw advocaat neergelegde documenten met informatie over de situatie in uw land van herkomst zijn in voornoemde zin irrelevant en kunnen enkel het hierna volgend advies van het CGVS inzake uw terugleiding ondersteunen.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst Syrië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 55/3/1, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij betoogt geen gevaar te vormen voor de samenleving waardoor zijn vluchtelingenstatus niet mocht worden ingetrokken. Hij meent dat de begeleidende omstandigheden de feiten kunnen verklaren en erop wijzen dat hij geen gevaar vormt voor de maatschappij. Hij beschrijft vervolgens wat er zich heeft afgespeeld en concludeert dat hij gehandeld heeft uit angst voor het slachtoffer, die hem meermaals zou hebben bedreigd en zelfs verwond hebben met een houten balk. Uit de verklaringen van het persoonlijk onderhoud zou blijken dat hij heel veel spijt heeft van wat er is gebeurd. Hij stelt dat kort samengevat, een uit de hand gelopen ruzie geleid heeft tot zijn veroordeling. Nu hij zou gehandeld hebben door een samenloop van omstandigheden, kan volgens hem niet worden geconcludeerd dat het gaat over een bijzonder ernstig misdrijf. Hij wijst erop dat de rechter ook rekening gehouden heeft met die omstandigheden en daarom slechts een lichte straf oplegde. Zo preciseert hij dat hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 3 jaar, waarvan de helft met uitstel, terwijl op poging tot doodslag een effectieve gevangenisstraf van 20 jaar kan staan. De zwaarte van de straf kan wel degelijk meetellen om de ernst van de bedreiging voor de samenleving te bepalen. Hij vervolgt dat een veroordeling nooit automatisch mag leiden tot de vaststelling dat iemand een gevaar voor de maatschappij vormt. Volgens hem heeft de commissaris-generaal *in casu* enkel verwezen naar de veroordeling zonder *in concreto* na te gaan of uit zijn persoonlijk gedrag een reële en voldoende ernstige bedreiging kan worden afgeleid. Dat hij geen gevaar vormt voor de maatschappij blijkt volgens hem uit de 25 verklaringen van verschillende mensen. Vervolgens wijst hij op een mail van de maatschappelijke assistente van 1 juni 2021 waarin gesteld wordt dat hij een behulpzaam persoon is, nu hij een oudere man geholpen heeft toen hij gevallen was. Tenslotte zou de analyse van de psychiater aantonen dat er geen gevaar bestaat dat hij opnieuw soortgelijke misdrijven zal plegen, wat ook werd opgenomen in het vonnis van 12.03.2019.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de motiveringsplicht.

Hij verwijst naar de uiteenzetting onder het eerste middel en stelt dat er geen rekening gehouden werd met de specifieke omstandigheden eigen aan zijn veroordeling. Dat hij werd veroordeeld voor een ernstig strafrechtelijk feit kan volgens hem niet volstaan ter motivering van de bestreden beslissing. Hij verwijt de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met de zaak specifieke omstandigheden en met het traject dat hij heeft afgelegd.

In een derde middel voert verzoeker een schending aan van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij betoogt dat, door niet afdoende rekening te houden met de zaak specifieke omstandigheden waarbinnen de feiten zich hebben afgespeeld die hebben geleid tot voormeld vonnis, alsook door niet afdoende rekening te houden met het traject dat hij in België heeft afgelegd, voormelde beginselen werden geschonden.

2.2. Nieuwe stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende nieuwe stukken:

- Talrijke verklaringen van familie, vrienden, maar ook onafhankelijke personen zoals maatschappelijke assistenten, cipers,...
- Miltje maatschappelijk assistente d.d. 01.06.2021;
- Fragment uit vonnis rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Dendermonde d.d. 12.03.2019 met rolnummer 775/2019;
- Toekenning kosteloze rechtspleging + bewijs werkloosheidsuitkering

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/96, §1 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij een e-mail voegt waaruit blijkt dat hij op 22 maart 2021 een aanvraag heeft ingediend bij de VDAB om de opleiding elektrotechnisch installateur te volgen. Die mail bevindt zich reeds in het administratief dossier (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, steunbrieven DVZ via advocaat neergelegd op CGVS).

3. Beoordeling

3.1. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.”*

De Raad bemerkt dat de wetgever de begrippen ‘bijzonder ernstig misdrijf’ en ‘gevaar voor de samenleving’ niet gedefinieerd heeft en dat de wil van de wetgever bijgevolg dient afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden. De Raad benadrukt dienaangaande dat in de Memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, op omstandige wijze uiteengezet wordt dat het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ geenszins beperkt is tot ‘misdaden’ in de zin van het Belgisch Strafwetboek: *“Artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip “crime”, en niet “infraction”. In de Belgische context verwijst het begrip “crime” op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens gepochteerd voor het verzamelbegrip “infraction”. Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen “crimes” in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als “bijzonder ernstig.”* (zie p. 16-17 van het wetsontwerp, DOC 54 1197/001). Voor de invulling van het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ gaf de staatssecretaris er immers *“de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten.”* (zie p. 25 van het Verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, Parl.St. Kamer, DOC 54, 1197/003, 18-19). Dat het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ niet voorbehouden is tot terroristische misdrijven blijkt bovendien uit het gegeven dat het amendement dat er toe strekte de werkingssfeer van dit begrip af te bakenen tot de in Boek II, Titel 1ter van het Strafwetboek bedoelde terroristische misdrijven waarin verwezen werd (Parl.St. Kamer, DOC 54, 1197/003, 24 en 27). Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een “misdaad” in de zin van het Belgisch Strafwetboek, en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het zijn de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor de verzoekende partij veroordeeld werd, die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’.

Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf en de werkelijk geleden schade, alsook met de opgelegde straf en de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen. Uit de tekst van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

3.2. Samen met de commissaris-generaal kan worden vastgesteld dat verzoeker bij vonnis van 12 maart 2019 door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde schuldig bevonden werd aan poging tot doodslag. De Raad leest in het vonnis, dat zich bevindt in het administratief dossier en waarin verzoeker wordt beschreven als “eerste beklagde”, wat volgt: *“Eerste beklagde stak tweede beklagde tot twee maal toe met een steakmes in de rug met het oog merk om hem te doden omdat hij kwaad was door de wijze waarop tweede beklagde zich ten aanzien van hem gedragen had alsook omdat het een kwestie van eer was. Als gevolg van zijn verwondingen verkeerde tweede beklagde enige tijd in levensgevaar; Dit getuigt niet alleen van een gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit, maar ook van een agressieve ingesteldheid en een gebrekkige impulscontrole. Een principieel strenge straf is dan ook noodzakelijk.”*

Waar in het verzoekschrift een uiteenzetting wordt gegeven omtrent de omstandigheden waarin zich de door verzoeker gepleegde feiten hebben voorgedaan en hij de feiten heeft gepleegd door een samenloop van omstandigheden en een uit de hand gelopen ruzie, stelt de Raad vast dat in het vonnis van 12 maart 2019 reeds werd geoordeeld dat er geen sprake was van uitlokking en evenmin van een psychische en uitwendige dwang veroorzaakt door een ernstig en dreigend gevaar. De rechtbank oordeelde wat volgt: *“Het door beklagde gebruikte geweld vertoont veeleer het karakter van pure vergelding. O.O. was kwaad omdat M.A.-K. onaangekondigd naar hem thuis was gekomen, hem had beledigd en hem aan zijn lip had verwond. Hij verklaarde zelf dat hij M. wilde verwonden en dat hij geen schrik had. Zich overgeven aan geweld, zelfs als gevolg van een hevige emotionele reactie, behoort de strikte uitzondering te zijn. Een normaal en zorgvuldig persoon zou in dezelfde omstandigheden in zijn appartement zijn gebleven en de politiediensten hebben verwittigd; In plaats daarvan koos beklagde om met een mes M.A.-K. achterna te zitten en hem in de rug messteken toe te brengen.”* De Raad stelt nog vast dat de rechtbank niet is ingegaan op verzoekers vraag om hem de gunst van de opschorting te verlenen omdat de feiten te ernstig werden bevonden.

Waar hij er nog aan toevoegt dat diezelfde omstandigheden aanleiding hebben gegeven tot een lichte straf, kan hij niet in het gelijk worden gesteld nu uit het vonnis blijkt dat de rechtbank expliciet oordeelde dat niet voldaan werd aan de voorwaarden van artikel 71 van het Strafwetboek en er evenmin sprake was van uitlokking. Waar hij meent dat de strafmaat erop wijst dat hij geen ernstige bedreiging vormt voor de samenleving nu hij “slechts” werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar, leest de Raad in het vonnis dat de strafmaat gemotiveerd werd als volgt: *“Eerste beklagde O.O. is 28 jaar oud. Hij heeft een blanco strafregister. Hij is een Syrische vluchteling en verblijft sedert ongeveer anderhalf jaar in België. Hij is alleenstaande. Op het ogenblik van zijn arrestatie werkte hij in toepassing van artikel 60 OCMW-wet.”* Dat de strafmaat gelinkt wordt aan het niet ernstig karakter van het gepleegde feit kan aldus niet blijken uit het vonnis.

De Raad dient ook te benadrukken dat artikel 55/3/1 § 1 van de Vreemdelingenwet op restrictieve wijze moet worden geïnterpreteerd, gelet op de ernstige gevolgen die er kunnen uit voortvloeien en dan ook, wat de vaststelling en kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid toegepast moet worden. Hoewel verzoekers daden als laakbaar en verwerpelijk kunnen worden bestempeld, deze bestraft werden en verzoeker ook tot een effectieve gevangenisstraf veroordeeld werd, is de Raad *in casu* rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, van oordeel dat de door verzoeker gestelde daden, waarvoor hij definitief veroordeeld werd, niet kunnen worden gekwalificeerd als reden voor de intrekking van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet omwille van wat hierna wordt uiteengezet.

De commissaris-generaal kan niet worden bijgetreden dat verzoeker *“een gevaar vormt voor de samenleving”* omwille van het plegen van een *“bijzonder ernstig misdrijf”* in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet. In het vonnis van 12 maart 2019 motiveert de rechtbank onder de *“straftoemeting”* wat volgt: *“De onderzoeksrechter stelde dr. S. aan om overgaan tot een geestesonderzoek van O.I. Dr. S. besloot dat O.O. niet aan een geestesstoornis leed, dat het gevaar dat hij opnieuw soortgelijke misdrijven pleegt niet aanwezig was en dat verdere psychiatrische behandeling niet aangewezen is omdat hij de hem ten laste gelegde feiten ontkent en hij geen hulpvraag heeft.*

De rechtbank gaat niet in op zijn vraag om hem de gunst van de opschorting te verlenen. Daarvoor zijn de feiten veel te ernstig.

Rekening houdend met de ernst van de feiten worden de feiten wat hem betreft passend bestraft door een hoofdgevangenisstraf van 3 jaar, waarvan de helft met uitstel. Aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met uitstel is voldaan. Eerste beklagde moet beseffen dat hem dus nog een substantieel deel van de gevangenisstraf boven het hoofd hangt. Pleegt hij opnieuw misdrijven, dan loopt hij het risico dat de volledige gevangenisstraf effectief wordt. Hopelijk zet dit hem er toe aan op het rechte pad te blijven.”

De Raad meent dat zowel het uitstel van de hoofdgevangenisstraf als de resultaten van het geestesonderzoek waarnaar verwezen in het vonnis en waaruit blijkt dat er geen gevaar is dat verzoeker opnieuw soortgelijke misdrijven pleegt, relevante elementen zijn bij de beoordeling van de ernst van de door verzoeker gepleegde daden.

Bovendien leest de Raad in de bestreden beslissing niets over de bevindingen van het geestesonderzoek en de daaruit voortvloeiende vaststelling dat er in hoofde van verzoeker geen gevaar is dat hij soortgelijke

misdrijven opnieuw zal plegen. Uit de tekst van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet blijkt nochtans duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving. Gelet op voorgaande is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal niet gevolgd kan worden in het oordeel dat uit het geheel van alle vaststellingen blijkt dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving, wat immers haaks staat op de bevindingen van dr. S. die gelast werd met het geestesonderzoek.

Gelet op het voorgaande kon de commissaris-generaal op basis van het vonnis van 12 maart 2019 niet op goede gronden vaststellen dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. De door verzoeker gepleegde feiten, hoe verwerpelijk en laakbaar ook, kunnen niet in aanmerking worden genomen om over te gaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de intrekking van de vluchtelingenstatus in hoofde van de verzoeker niet wordt bevestigd, zodat de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder dienen te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De verzoekende partij behoudt de vluchtelingenstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO